בבית משפט מחוזי
בתל - אביב - יפו

ת.פ.ח [redacted]
ב"ש [redacted]

ב ע נ י ן: **המבקשת:** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד ששינסקי

- נ ג ד -

המשיב: [redacted]
ע"י ב"כ עו"ד מנדלמן

החלטה

1. **<u>החלטה:</u>**

א. בפני בקשה - לפי סעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") - למעצר עד תום ההליכים של המשיב, מנימוקים המפורטים בה.

ב. כנגד המשיב חוגש, ביום 19.7.00, לבית-משפט זה, כתב-אישום, המייחס לו מעשי אינוסה של רעייתו – עבירה על-פי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ותקיפתה בנסיבות מחמירות- עבירה על-פי סעיף 379, יחד עם סעיף 382(ב) (1) לחוק.

2. **<u>עילת המעצר:</u>**

עילת המעצר עליה סומכת המבקשת הנה, זו חקבועה בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, היינו, קיומו של יסוד סביר לחשש, ששחרורו של המשיב ממעצר, עלול לסכן בטחונה של רעיתו (להלן: "המתלוננת") בפרט ואת בטחון הצבור, בכלל. עוד טוענת המבקשת, כי לחובת המשיב עומדת חזקת המסוכנות, הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5), אשר חנטל להפרכתה מוטל על כתפיו. בנוסף, מאחר שעדי התביעה העיקריים הנם בני משפחה, קיים חשש טבוע, לפיו יש סביר להניח ששחרורו יביא לשיבוש מהלכי משפט והשפעה על עדים. לפיכך, גם לא ניתן לחשיג מטרת המעצר בדרך של שחרורו בערובה.

3. **<u>קיומן של ראיות לכאורה לחוכחת אשמת המשיב:</u>**

א. גדר המחלוקת בין חצדדים הנה בדבר קיומן של "ראיות לכאורה להוכחת האשמה", כנדרש

S.MANDELMAN.ADV 972 3 5627458 P.04

על-פי סעיף 21(ב) לחוק המעצרים, לענין עבירת האינוס בלבד, שכן, חמשיב אינו חולק לענין זה לגבי עבירת התקיפה בנסיבות מחמירות. לענין משמעות "ראיות לכאורה" בשלב זה, נקבע בפסק-הדין המנחה בבש"פ 8087/95, פ"ד נ(2) 133, 146-7 (בהרכב מורחב של תשעה שופטים), בדעת רוב, מפי חנשיא ברק:

"...'ראיות לכאורה להוכחת האשמה' הן אפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר... על-כן אינה נבחנת חוכחת אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר, אלא רק הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה.

13. החלטתו של השופט, לעניין קיומן של ראיות לכאורה, מבוססת בעיקרה על חומר חחקירה כפי שהוא מצוי בתיק המשטרח... אם על-פי ראיות אלה עצמן אין סיכוי סביר להוכחת חאשמח בתום המשפט, אין מקום לעצור את הנאשם עד תום ההליכים ולשלול ממנו את חירותו. אכן, בהיעדר חקירה נגדית ובהיעדר תמיכה לעמדת הנאשם מראיות ההגנה, מצבה של התביעה - הסומכת עצמה על חומר החקירה הגולמי שלה - הוא לרוב הטוב ביותר. אם גם במצב דברים זה אין סיכוי סביר לכך שעל בסיס חומר ראיית זה מתן יהיה בסוף המשפט להוכיח כנדרש את אשמת הנאשם, אין כל צידוק לפגיעה בחירותו של הנאשם."

ברוח האמור אבחן את חראיות שהוצגו מטעם חמבקשת וחאם יכולות חן לשמש כראיות לכאורה לאשמת המשיב.

ב. נבחן הראיות המתייחסות לטענת האינוס:

(1) בהודעתה הראשונה במשטרה – מיום 16.7.00 – התלוננה המתלוננת על אלימות שהפעיל כלפיה חמשיב באותו יום, לאחת שדרשה ממנו כי יעזוב ביתם. בחמשך הודעה זו גרסה, כי שלושה ימים קודם לכן, סיים עמח יחסי מין בכח, למרות שאמרה לו כי "אין לי כח ואני עייפה אז הוא תפס את הידיים שלי בידיים שלו והרים לי את חרגל... תוך כדי שהוא בתוכי אני צועקת די תפסיק וזח לא עוזר". לגרסתח, זו לא הפעם הראשונה שקיים עמה יחסי מין בכח, אך עד כח לא התלוננח.

(2) בהודעה השניה שמסרה המתלוננת למשטרח -ביום 17.7.00 - משנשאלח מדוע הזכירה בהודעתה הקודמת נושא חאונס רק לקראת סוף עדותה בנוגע למעשי אלימות, חשיבה: "לא יודעת להגיד לך. כל הזמן פחדתי לבוא למשטרח. אני נמצאת במרכז לאלימות ומשם חגעתי

01-FEB-2001 09:08 FROM SANEGORIA ZIBURIT - NOAR TO 6911422 P.03

9723609247B => Y DAVID M LEVY LAW0 ,TEL=972 3 6911422 02/01/01 08:38

וקיבלתי את הכוח לבוא ולהתלונן...". עוד בהמשך נשאלה, מדוע כאשר הגיעו לביתה שוטרים מסרה להם רק על תקיפתה ולא על אונס (עמ' 2, שי 14-13), השיבה: "כי נמאס לי כל הזמן ויכוחים וריב...". עם זאת, עמדה על כך כי ארע אונס. ועוד בחמשך, משנשאלה אם בכל פעם שבעלה מבקש לקיים עמה יחסי מין היא אינה מסכימה, השיבה: "לא יש פעמים שאני מסכימה" (עמ' 2, ש' 22). ולבסוף אומרת היא: "אני חוזרת בי מהתלונה על אונס אני רק רציתי שתפחידו אותו". עוד בהמשך סרבה להשיב על חשאלות חנוגעות לאונס ופרטיו, אך חזרה על הטענה בדבר קיום יחסי מין בכח עמה.

(3) לפי חודעה מס' 3 – מיום 17.7.00 – נתבקשה המתלוננת לבצע בדיקה גניקולוגית, אך סרבה בטענה "אני עובדת ואין לי זמן...".

(4) לפי הודעה מס' 4 שנגבתה מהמתלוננת ביום 17.7.00 – היא חודיעה כי מבקשת היא לספר "הכל". לטענתה, ביום 13.7.00 העירה המשיב וביקש לקיים עמה יחסי מין, היא סרבה, בטענה כי חנה עייפה, הוא התעקש וקיים עמה יחסי מין. לטענתה, התנגדותה התבטאה במילים "די תעזוב אותי...אתה לא מתחשב בי, לא צעקתי כי הילדים שלי חיו יושנים...". משנשאלה מדוע לא חתלוננת עד כה, גרסה, כי דאגה לילדיחם. באותח פגישה שוב סרבה לבדיקה גניקולונית, באותה טענה, כאמור.

(5) לפי הודעתה של חעובדת הסוציאלית, גב' עירית קרנצלר, מיום 18.7.00 – ביום 13.7.00 ביקרה אצלה חמתלוננת וביקשה להוציא את שלושת ילדיה הקטינים מן הבית, שכן בשעות עבודתה אינם מוגנים ובעלח אלים כלפי בנה בן השלוש. עוד סיפרח, כי המתלוננת תארח בפניח בשעתו אלימות מילולית מצד המשיב כלפיה וכי הנו כופה עצמו עליה.

(6) לפי הודעת חמשיב, מיום 16.7.00 – מתוארת מערכת יחסים עכורת בין בני הזוג, על רקע תחלואי המשיב והיותו מובטל. אשר לאונס הנטען על-ידי המתלוננת, לטענתו, אכן קיים עמח יחסי מין ביום 13.7.00, שלא אגב אונס, הגם שבדרך כלל רעיתו אינח מעוניינת ביחסים עמו. ובהמשך:

> "שאלה: אני אומר לך שאתח חורדת לאשתך את המכנסים והתחתון בכח ושכבת איתה לא מרצונה. מה יש לך להגיד
>
> תשובה: כלום. בתור אשתי אני עושה את זח, אשתי לא בא לה בכלל לקיים איתי יחסי מין ולכן אני עושת זאת שבא לי כי אני לא כלב שלה. אני בתור בעל שיש לו אשה צריך לחיות כמו כולם.

שאלה: האם חרמת את הרגל של אשתך בכח והכנסת את איבר המין שלך לשלח אחרי שתפסת לה את הידיים עם הידיים שלך?

תשובה: לא בכח, כמו כל אדם. אני תפסתי לה את הידיים וחרמתי לח את הרגל אבל זה לא היה בכח ממש וזה היה מהרצון שלי ולא מהרצון שלה.

שאלה: האם היא ביקשה שתפסיק?

תשובה: היא ביקשה ממני להפסיק ואני הפסקתי באמצע."

גם בהודעת המשיב מיום 18.7.00, הכחיש הוא כי אנס את רעיתו ביום 13.7.00 ובפעמים נוספות בחמש השנים האחרונות. ברם, משנשאל האם אכן מקיים הוא יחסים עמה שלא ברצונה, השיב:

"תשובה: מה אני יעשה אני גבר אני לא יכול להתאפק. כתוב מה אני גבר אם אני לא ישכב עם אשתי.

שאלה: אתה אומר שאתה כן שכבת אתה כשהיא לא רוצה

תשובה: בדיבור יפה ובנימוס יפה. לא בכוח..."

בהמשך חזר על האמור.

ג. מטעם המשיב הוגש תצהירה של אחותו, אשר לפיו, רעיתו של המשיב עושה בחודשים האחרונים כל אשר לאל ידה כדי לחרחיקו מביתם המשותף. לפני כחודש ימים אף טענה בפניה, כי אינה מעוניינת לחיות עם המשיב, שאינו עובד ואם לא יעזוב את הבית "יאני אלך למשטרה ואפתח תיק נגדו על אונס", גם אם אין אמת בדבר.

ד. לאחר בחינת חראיות שפורטו לעיל, חגעתי לכלל מסקנה, כי לא די בראיות מטעם חמבקשת לעגין עבירת האינוס, כדי לשמש בבחינת ראיות לכאורה לאשמת חמשיב. מדובר בגרסה של המתלוננת מול גרסה נוגדת של המשיב, כאשר לאף אחת מן הגרסאות אין תמיכה חיצונית. גרסת המתלוננת מעוררת מספר תהיות: מדוע כבשה הודעתה על האונס בכלל ובפרט שעה שתאחרח בפני חוקרי חמשטרח, בשתי חזדמנויות, דבר מעשיו האלימים של חמשיב כלפיהז גם סרובח, בשתי הזדמנויות, לערוך בדיקה גניקולוגית, לבקשת משטרת ישראל - בדיקה העשויה לאשש טענתה בדבר התרחשות האונס, פועל כנגד גרסתח זו (לפי הכלל הידוע, בדבר מניעת הצגת ראיה העשויה לתמוך בעמדת בעל-דין, כיוצרת חזקה לרעת גרסתו). חרקע לתלונותיה, היינו, סכסוך ממושך בין בני-הזוג, אשר במסגרתו מבקשת חמתלוננת לסלק את חמשיב מביתם המשותף, רצון העשוי להתממש אם יעצר המשיב, אף הוא מחליש גרסתה. אמנם, בדברי חמשיב בחודעותיו, כאמור, יש תמיכת מה בדברי חמתלוננת. ברם, לא שוכנעתי, כי ניתן להסיק מדבריו חיזוק לגרסת האונס. כל שברור מדבריו הוא, כי חמתלוננת מתחמקת תכופות מקיום יחסי מין עמו (הגם שאף לטענתה, מסכימה היא לעתים לקיומם) ואילו הוא

בתי המשפט

עומד על קיומם של יחסים כאלה. לא חובאה תשתית ראייתית מספקת, כדי לקבוע ולו לכאורה, אם באותם מקרים בהם מתחמקת המתלוננת מקיום יחסי מין עם המשיב, היא מתרצה לו לבסוף, או שמא מתקיימים היחסים בניגוד לרצונה. איני מוצאת, בנסיבות האמורות, לקבוע כי ניתן להסתפק בגרסאות המתלוננת לענין זה.

ה. **בסיכום.** המבקשת הניחה תשתית מספקת לקיומן של ראיות לכאורה לחוכחת אשמת המשיב בעבירת האלימות (תקיפה בנסיבות מחמירות), המקימה חזקת מסוכנות ומהווה עילה למעצר עד תום החליכים, אך לא בעבירת האינוס.

4. **<u>חלופת מעצר:</u>**

א. הוראת סע' 21(ב)(1) לחוק המעצרים קובעת, כי כל אימת שמתקיימת עילת מעצר, שומה על בית-המשפט לבחון תאם ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות שחרור בערובה בתנאים מגבילים. היינו, יש לבחון אפשרות חלופת מעצר, אף במקרה בו מדובר בעבירה חמורה כגון זו שבפנינו - תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן משפחה - עבירה המקימה, כאמור, "חזקת מסוכנות" (סע' 21(א)(1)(ג)(5) לחוק).

ב. אשר לבחינת מסוכנותו של חמשיב. המשיב ביצע עבירות אלימות כלפי המתלוננת (בכך שהכה באגרופיו בפניה ושרטה באמצעות ציפורניו). אין אינדיקציה למעשים קודמים מסוג זה, כאשר הרקע למעשה הוא דרישת המתלוננת לחוצאתו מביתם חמשותף. למשיב אין כל עבר פלילי , הוא אינו אדם בריא ושוכנעתי כי ניתן לחבטיח את שלומה של המתלוננת, אם המשיב ימצא בתנאי מעצר בית מתאימים, בבית אביו ו/או אחיו. לגבי פריטי שחרורו לתנאי מעצר מעצר בית מוחלטים, אחליט מחר, לאחר שיבדקו בני חמשפחה חמוצעים.

5. **<u>בשיכום:</u>**

חנני מורח על שחרורו של חמשיב בתנאי מעצר בית מוחלטים, בתנאים כפי שיקבע בהחלטתי מחר.

רנח משל (שחם)
שופטת

ניתן ביום 1.8.00
במעמד: עו"ד בשם חמבקשת
חמשיב וב"כ עו"ד מנדלמן